

13.1.3

(ופשתים לצמר) 4b → (טעמא דכתב) 3b

Note #1: one of the hermeneutic rules of inference is that of **כלל** – if a general rule covers numerous cases and one of these cases is mentioned independently, the consequences associated with that rule are then reflected back to all instances of the rule:

כל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כולו יצא

1. לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו:	גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תקסה בה: דברים כב, יא-ב
2. סמוכים לצד לעולם עשויים באמת וישר: תהלים קיא, ח	
3. לא תחסם שור בדישו: ס פי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו... דברים כה, ד-ה	
4. מכשפה לא תחיה: ס כל שכב עם בהמה מות יומת: ס שמות כב, ז-יח	
5. ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם: פ ויקרא כ, כז	
6. ונתן האיש השכב עמה לאבי הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו: לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: דברים כב: כט-גא	
7. את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנז לא יעלה עליך: ויקרא יט, יט	
8. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: במדבר טו, לח	
9. והבגד כי יהיה בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים: ויקרא יג, מז	

- I. Premise – מצוות עשה דוחה ל"ת – that necessitates inference from אחות אשתו to exempt ערוה from יבום
- a. Source: v. 1 (juxtaposition of איסור כלאי בגדים with מצוות ציצית teaches that even if putting ציצית on garment will violate בגד כלאי, we fulfill the מצוה nonetheless)
- i. Notion: of juxtaposition – v. 2
- ii. Application: of juxtaposition in ס' דברים – v. 3 (not forcing a יבמה to marry an unsightly man)
- iii. Even יהודה – e.g. v. 4...
 1. כל שהיה בכלל (מכשפים) from rule of שריפה מכשפה of ד' יהודה
 a. שריפה get מכשפים → all אוב וידעוני
 2. Nonetheless: he utilizes it in ס' דברים (v. 6) to prove that אסור etc. are אנוסת אביו
 a. סמיכות פסוק interrupts דבנן
 b. מופנה (2nd half) or (ויקרא יח) should be in place v. 6b is out of place ד"י
- iv. שעטנז/ציצית is also either "out of place" or מופנה
 1. גדילים is out of place: should be in במדבר ס' with ציצית (v. 8)
 2. מופנה (meaning that it is superfluous)
 a. Suggestion: איסור שעטנז is extra (already in ויקרא – v. 7)
 i. Rejection: both needed
 1. Prohibit: העלאה/allow non-benefit e.g. כסות
 b. תדברי: all בגדים are assumed to be צמר ופשתים (as per v. 9)
 i. Therefore: מופנה in v. 1 is צמר ופשתים
 i. Challenge: needed to limit prohibition of wearing (more severe than העלאה) to צ"פ
 ii. Defense: text could have elided צ"פ, we would have inferred צ"פ from v. 7 (→ only צ"פ)
 iii. Challenge: why does צ"פ need דבי ר"י –
 1. In any case: in any case, ציצית should trump שעטנז:
 2. לתדברי: all בגדים are צ"פ
 3. תורה: commands תכלת (wool) on all בגדים (even linen)
 iv. defense: perhaps follows רבא's reconciliation of
 1. צמר ופשתים. vs. כנף = same material as כנף
 2. Reconciliation: צ"פ are sufficient for any בגד;
 a. All others: require string to be same type as בגד
 3. Although: תדברי rejects רבא, he still may accept the careful reading of כנף=כנף → wool garments receive wool strings; linen receive linen strings (i.e. no שעטנז)
 4. Therefore: he requires "צ"פ" to allow wool strings on linen garment and vice-versa